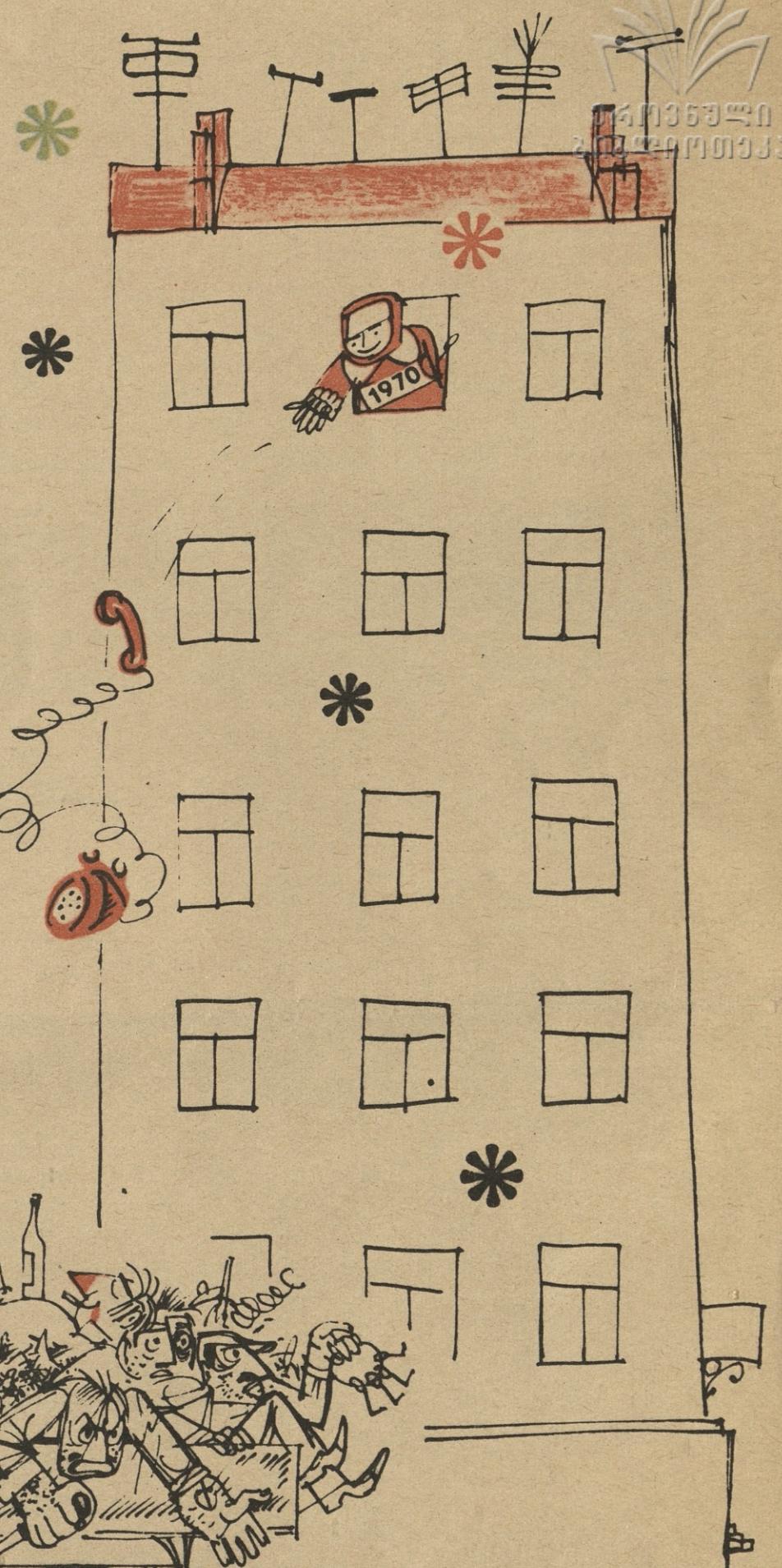
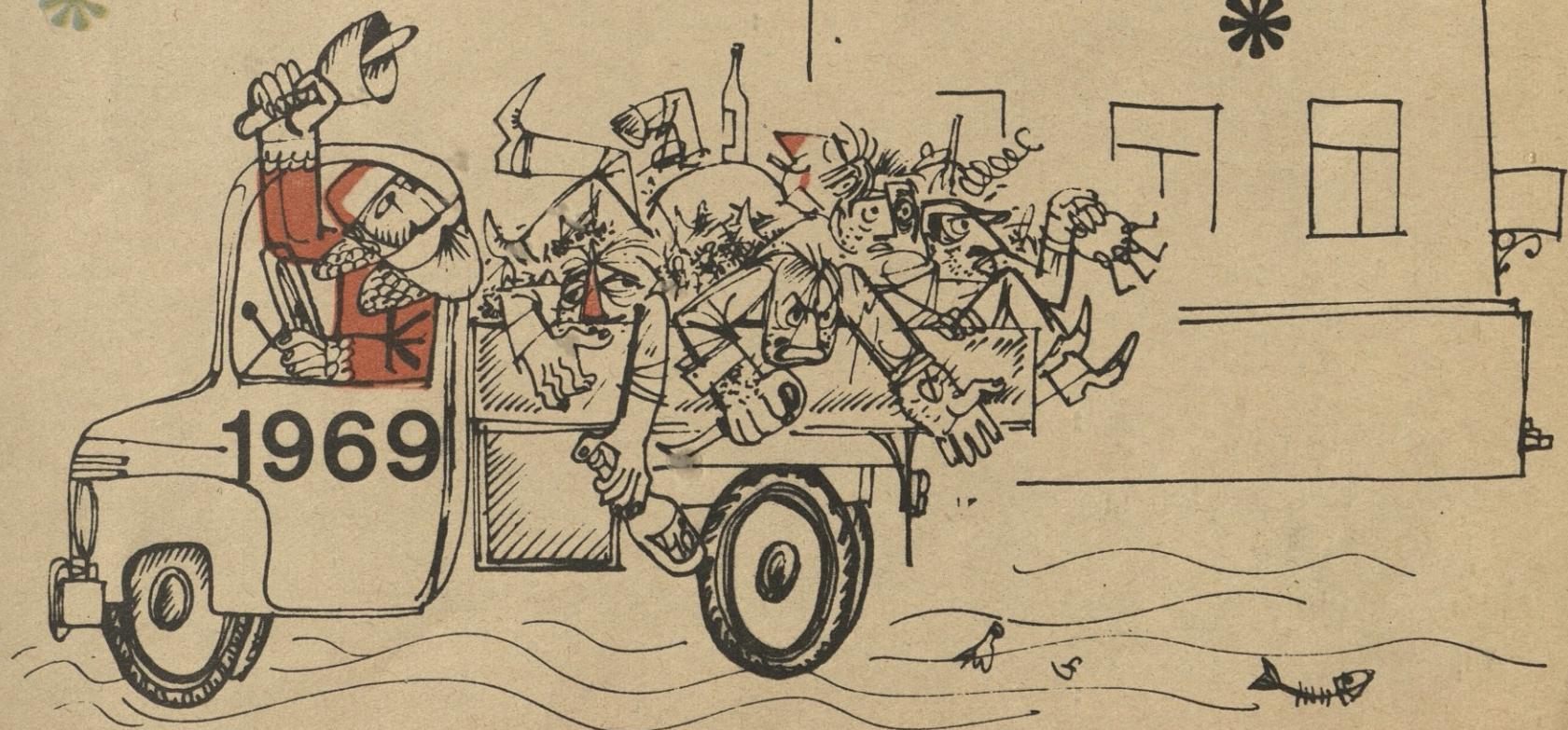

№ 24 (1322) დეკემბერი 1969

საქართველო

გამოცემის 46-ე ჟურნალი ზაფხული 20 კაბ.

* * * * *

ერთობის გამოცემა

1976 წლის 10 თებერვალი

(შინასახალო მონოლოგი)

როდესაც ახალი წელი შემოაბიჭებს, მე, შესაძლოა, უკვე ცოცხლებშიც აღარ ვიყო. ზუსტად 12 საათსა და 00 წუთზე ადგილობრივი დროით შესაძლოა, ჩემი ნათელი შუბლი დაემხოს პირში ბოლოებას თავის გვერდით.

არ იფიქროთ, თვითმკვლელობით ვამთავრებდე საუკარელ სიცოცხლეს. ან ბერლი ტერორის უმანკო მსხვერპლი ვიყო. ნურც უცელასათვის სავალდებულოდ მოსახლეელ ინფარქტზე აიღებთ ეჭვს. მე დავეცემი მეზობლის ბრძანებით გულგანგმირული და ეს ისევე გარდაუვალი იქნება, როგორც თვით ახალი წლის შემობრძანება.

დიახ, ზუსტად 12 საათსა და 00 წუთზე, როდესაც უოველი შეიარაღებული შართველის ციხე-კოშკიდან გადმოეფინება სხვადასხვა სისტემის ნაგანისა და თოფის ლულები, როდესაც წლიდან წლიმდე ბოლმასავით დაგუბებული ბათქა-ბუთქი შესძრავს მიდამოს, ერთი ბრძან ტუკია, ალბათ, ჩემი გულისკენაც მონა-ხავს გზას. მე იმის მადლობელიც ვარ, აქამდის ცოცხლად რომ მოვალწიფ.

გთხოვთ, ნუ დაიწყება უსაფურცლო კვლევა-ძიება! არავის ჩემი მტრობა არ ჰქონია. ეს, ალბათ, ბედისწერის მკაცრი ხელით იქნება დაწერილი. ნამდვილი შართველი კი კარზე მომდგარ ბედს გარდერობის უკან დამალული ვერ შეხვდება. მე მივაშურებ ბრძოლის მოწინავე ხაზს — აიგანს, ავხედავ ტყვიების ცეც-ლით განათებულ თბილისის ცას, გადავიღელავ დაჭრილ მკერდს და დაცემისას ომახიანად შევძახებ: მე ზობლებო; მე თქვენ მიუკარდით!

პარი პარალი

საახალო რკინურობა

კავშირგაბმულობის მუშაკებს

თქვენთან არავინ გვენახოს
მოსული ნერვებაშლილი,
შარშან მიცემულ შეგვეთით
წელს მაინც შევძლოთ კავშირი.

როცა დაგრეუავთ უჩასთან,
ნუ შეგვიერთებთ სტეფანეს,
ხუთ კაცს ერთ ხაზზე ნუ ჩაგვრთავთ,
ნუ გვალანძლვინებთ ერთმანეთს.

ძალზე სასწრაფო დეპეშებს
ველოდოთ ერთ დღეს, განა შვიდს...
ქორწილში დაპატიუებულს,
ნუ გაგაგზავნით პანაშვიდს!

სამსტრადო გრიგალებს

თქვენი ცეკვა და სიმღერა
უცხო ხალხს გულებს უხარებს,
ეწვეთ მოსკოვს, ლენინგრადს,
პრაღას, ვარშავას, ბუქარესტს...

გაცვიათ ევროპულად და
გხურავთ ჭრელ-ჭრელი სომბრერო,

ცეკვავთ „ტვისტს“, „შეიქს“, „ჩა-ჩა-ჩას“,
ფრანგულად მღერით „ორეროს“.

„ესპერანსათი“, „მამბოთი“
ხართ მსოფლიოში განთმული...
გთხოვთ, ზოგჯერ რეპერტუარში
გამოურიოთ ქართული!

ხურდას როცა გთხოვთ, მოგვეცით,
ნუ გადიქცევით მთლად ვაჭრად!
არ გაბრაზდეთ და, თმის ნაცვლად,
გროშისთვის თავი არ წაგვჭრათ!

კრიჭა შეიკრათ, არ გირჩევთ,
დღეს სიკეთეზე ფიქრი სჯობს...
ისე გაგვარსეთ, გაგვრიჭეთ,
ჩევნუ არავინ იკრიჭოს!

ტაქსის მძღოლებს

„სსსიუ“—ს გიძახით, გაჩერდით,
ნუ შემოგვხედავთ ირიბად!
ზოგჯერ მრიცხველსაც დახედეთ,
სულ რომ ზეპირად იჯიბავთ!

ვარ ციხება

გარეკათებული ცნობილი სტრუმები

კაცი ვარ და ქუდი მხურავს,
გადავურჩი „პარალი ჩს“:
დავამტვრიე ტელეფონი,
(ჩემთვის იყო ზარალი).
არც არვის არ ვურეკავ,
არც მირეკავს არავინ!..

* * *

ვინა თქვა, თითქოს დაბალი იყოს
ბაზარში ნივრის, მწვანილის ფასი?..
თვალით ვინ ნახა ხახვი და კვერცხი?..
ვინ მიიტანა ლობით სახლში?..

* * *

ყანწით რომ დამალევინე
ეგ ლვინ, შაქარტიალი,
შენ, მასინძელო, მითხარი:
კაცი ხარ, აღაშიანი?!

* * *

არ აკლია ჩვენს რესტორანებს
სასმელები და მწვადები...
პურ-მარილი ტკბილი არის,
გადახდის ღრის გამჭარდების!..

* * *

ხელმძღვანელი შევიღოდა
კაბინეტსა თვისსა ვიდრე,
მთხოველს უთხრა: „ამხანაგო,
იყავ მანდა, მომიცდიდე!“
და უცადა საკოდავები
იმ მთხოვნელმა ზუსტად შეიდ დღეს.
მერვე დღეს თქვა: „ვის მივმართო,
სად ვიჩივლო, სად წავიდე?“

* * *

ახლა, როცა მშტარიქონს ვწერ,
მთელ კვარტალში შუქი ქრება...
არც ხელწნა სჭრის თე ლას ზე და
არც საჩივრით დამუქრება...
გადააკეთა ბათუ მალია

დებო მაფინაძის სასაღლო ნაჩვევა

ნახ. 8. აგაშიძისა

საუკუნეების მანძილზე არა-
კეთილმეზობლურად განწყობილ
სახელმწიფოებს თვალი საქართ-
ველოსაკენ ეჭირათ. ისინი ძალ-
ლონეს ამ იშტრებლნენ და ყო-
ველგვარ ხრიებს ხმარობლნენ,
რათა დაესუსტებინათ ქართველ-
თა ძლიერება, ხელში ჩაეგდოთ
მადლიანი ერის ბარაქიანი ველ-
მინდვრები. სხვადასხვა ელჩე-

მისი წული, სახელად ერქვა შატ-
ბერი. სარგის თმოგველმა სტუმრად
მოსურნე შატბერის საამო ანჯომი გა-
უმართა. მის პატივსაცემად თეთრი
კურო დაკველევინა და გაიცა ბრძა-
ნება, იყალთოს ჯანანურისა სმისა.
ტრაპეზისა ისხდნენ ძმანი დევგმირნი
კახეთისანი, დანი, სათნო, თვალად-
ნი, ოზურგეთ-გურიისანი, თავადნი
დადგესვანეთისანი, ზრდილნი იმერ-
ნი, აზნაურნი ლეჩხემ-რაჭისანი,
ვაჟაპანი აბჯარ ფშავ-ხევსურეთისანი,
დიდებულნი ზუგდიდ-წალენჯიხისანი,
ელჩინი პარაგვაისა და სასომხეთ-
პაოს-ბიზანტიისანი, დიაცნი მოზა-
მბეჭისა და მამაცნი ქართლისანი.

შეექმნა სმანი ჩაფითა, სათლი-
თა, კოქომითა, თუნგ-ჭინჭილითა,
რქითა ჯიხვითა.

შატბერ, არწყმულ გვეს აბედითა,
შერწყმულ იქმნ ოპიუმის ქაჩითა
და ანაშათა ბოლგითა. რა შეიტყო
აქ ამბავი სარგის თმოგველმან, რის-
ხევითა თაგა ასტამი სცა ნასხურ
შატბერსა, რომელიცა განდევნილ
იქმნა ტრაპეზიდან კუპეპრითა და
გაიცა ბრძანება, აქა ყოველთა შე-
ბოჭილ იქმნას კონტრაბანდეჭმნილ

ბის, დაქირავებული აგენტების,
ვაჭარ-სოვლაგრების მეშვეობით
საქართველოში ფარულად შემო-
ჰქონდათ ანაშისა და ოპიუმის
მომაკედინებელი კონტრაბანდა.
ამ საშინელი მომშხამველი იარა-
ლის გავრცელებით სუსტი ნების-
უოფის ახალგაზრდებს სიცოცხ-
ლის გზას უმცირებლნენ. მაშინ
ობეხეესა და საგამომძიებლო
ორგანოები არ არსებობლნენ, რომ
კონტრაბანდისტებისათვის ჭერი-
ვანი პასუხი გაუცათ და ახალგა-
ზრდები ეხსნათ ამ საშინელი ტა-
ნჯვა-ჭამებისაგან.

...სარგის თმოგველი, ჯალაბო-
ბით გარშემორტყმული, საახა-
ლწლოდ გაწყობილ მაგიდას
უჯდა და წუთიწუთს ელოდა სა-
ზეიმო განკუთვნილი დაფდაფე-
ბის ხმაურს. ამ დროს მას სტუმ-
რად ეწვია სახელოვანი წინაპრე-
ბის შთამომავალი, იმუამად ოც-
დახუთ წელს გადაცილებული, მა-
გრამ უკვე დაბერებული შატბე-
რი. იგი ოპიუმს ოპიუმზე აბო-
ლუბდა...

გოვაზობთ იმდროინდელი გა-
მოჩენილი მწიგნობარ-მემატია-
ნის — წყალობა თორჩიეს ძე მეუ-
ნარგია-ჩახრუხაძის ჩანაწერებს:

„და ამა ესე რა გაისმა ჭუნთა
ჭენებანი. მხედარ იყვნ მამისგან
ქმნილი მისთა შეიღლთა ბაგრატთა
გვართა მონაგარი იოანე პიტიაზშის

ტეინთრამლიანი სოვდაგარი ათა-
ბეგ ნაზმან ჯამბუზ ყეინ-ოღლი. მი-
ტმასნილ მიზმანისასა ვა დედასა
მისსასა! ხოლო ყმაწვილნი, მწევე-
ლნი ანაშისა, გონებითა მოჩლუნგო
ამყოლნი ცუდთა ზნეო ყოველთა,
გაჯორილ იქმნ და გაროზგილ ხორ-
შაგ საჯდომზედა, პირ კუპრცხები-
თა. და მერე იწყეს რა ქეიფი ფსალ-
მუნითა და ებანითა, შარაპმა მანა-
ვისათა მწუანითა, თამადად იქმნ
უხუცესთა უამთა მოციქული ათანა-
სე იყალთოელი, რომელმან სიტყ-
უაი წარმოთქეა და ჯამათთ ეს-
რედ მოულოცა წელი ახალი:

ახალ წელსა მოგილოცავთ
სახელითა მამისათა,
შანავისა მწვანისათა,
ხიზილალა შავისათა,
პურმარილი — ხვავისათა,
მონაგართა მრავლისათა!

თქვენ გენაცვალეთ, ქართველებო!
გილოცავთ ახალ წელს!“

თანაზი პირველი

— საქართველო საჩუქრებს ვერიგებდი მოგი-
დადოებებს და ქერქი გამხადს, გათბობა არ
გვაქვს!

— ძმურად გთხოვ, თუ შეპრიანი ღვინი, არ
დაგალევინო, ამ ახალ წელს თავი არ დამაზებ-
ლინო!

— ამას არ მნდო, შვილო! შარშანაც დამპირ-
და, გეგმას შევასრულებო, მაგრამ ხელი არ გა-
უძროვია!

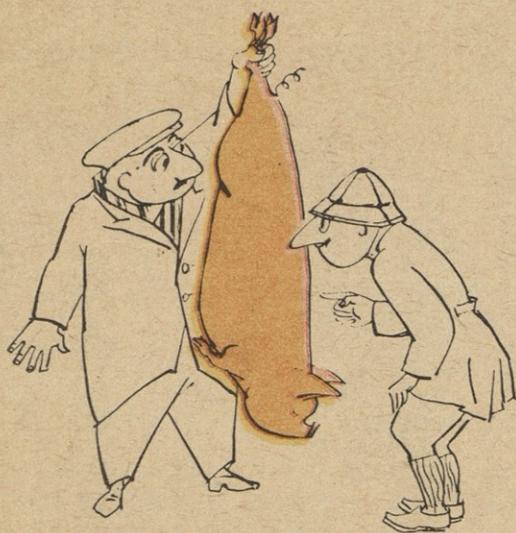
19

70

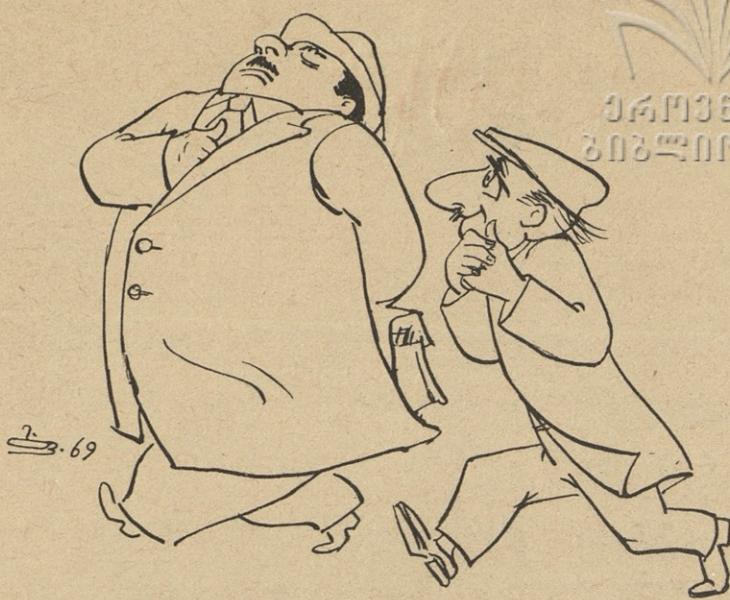
ଦ୍ୱିତୀୟଜ୍ଞ ଶ୍ରେଣୀରୁଥିବାରୁ, ଶେରିମିଠ ରୁ ପାରାକାର ଗ୍ରୈଟରାଫରୀ—
ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରୁ ରୁ ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧରୁ, ମେଟିରୋଡରୁମ୍ବ ରୁ ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧରୀ!..
ଫର୍ତ୍ତୁଲୁ ମେନ୍ଟା ଦ୍ୱାରା, ଫର୍ତ୍ତୁଲୁ ଉଚ୍ଚା ପାର୍ଶ୍ଵରୁଙ୍କ,
ମରିବିଲା ରୁ ମରାଇବିଲା ପାର୍ଶ୍ଵରୁଙ୍କ ମହାକାଶରୁଙ୍କ!

ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲିନ୍ଦ୍ରିୟ, ଶ୍ଵାସିତ୍ୱ ହାରୁଣ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱରେ!
ଦେଖିବାନ୍ତିରେ ପ୍ରେସର୍ ପ୍ରେସର୍, ପ୍ରେସର୍ ଏମ୍ବାର ଲୁ ମୁହଁମିଳିବା!
ପ୍ରେସର୍ ଲୁ ଉଚ୍ଚପ୍ରେସର୍, ଲୁଧିବାରେ, ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଲୁଧିବାରେ...
ପ୍ରେସର୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେସର୍ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂରୁଣ୍ଡିତ, ତାଙ୍କୁ ମୋହିବାରେ...”

ნახ. 8. ფიცირებულავასი

— რა ლარს ეს მოჰვ?
— მოჰვია მს, შე დალოცილო? სამ ზე-
ლიქადს ვარდიდი! შენ თუ უტანისტი ხარ,
მე რას მორჩი!

— ოღონდ თქვენ მაჯვეთ, დომენტიჩ, ახალ
ჯელს და, ლობიო რომ ლობიოა. იმასაც კი გავა-
ჩენ!

ნიანგის საახალწლო სამზარეულო

ნიანგი გთავაზობთ ახალ საფირმო ექსტრაელეგან-
ტურ კერძს — „საკალან დო სალან თბო“.

აღნიშნული კერძი ქართველ და უცხოელ მზარეულთა
ხელკაზმულობის ნიმუშად უნდა მივიჩნიოთ. ეს კერძი
შედარებით შრომატევადია: მზარეულთა ბრიგადა სულ
3 ხულისაგან შედგება.

დამზადების ჭავი:

ოჯახის წევრთა შემადგენლობიდან სამი გაცი-
ლებით ახალგაზრდა და ჯანიანი წამოხტება დილის
ექვს საათზე. ერთი მათგანი შინაური საქმეებით
იტვირთება. ორი კი სიცილ-კისკისით იღებს ხელში
ხელჩანთას და პროდუქტების შესაძენად მიღის. ერ-
თი, შედარებით მომთმენი რძის რიგში დგება. მეო-
რე, შედარებით ჯანიანი, გოჭის საყიდლად გარბის.
აქ აჩქარება, ნერვიულობა, ან რაიმე გაუთვალისწი-
ნებელი წინდაუხედაობა საკმაო გავლენას ახდენს
კერძის როგორც გემოვნებაზე, ასევე მის ესთეტი-
კურ სახეზე.

საჭირო მასალა:

გოჭი მეგრული	— 40-45 მან.
რძე	— 2 ლიტრი
არაუანი	— 1 ქილა
ლიმონი	— 3 მან.
ნიგოზი	— 12 მან.
კვერცხი	— 2 მან. და 40 კაპ.
ხახვი	— 1 მან.
ნედლი კიტრი	— 10 მან.
ახალი პამიდორი	— 12 მან.
პრასი	— 6 მან.
ატრია ლაპშა	— 50 გრ.
პირზუშხა ხრენ	— ერთი სუფრის კოვზი.
მარილი	— გემოვნების მიხედვით.

ორგულგ ეთელი

როგორ გავაგზავნოთ საახალწლო დეპეშები

(კონსულტაცია)

ახალ წელს ბევრი კარგი ტრადიცია აქვს: ასე
მაგალითად: პირველი ვინც გადააბიჯებს ოჯახის
ზოურბლს, ის არის იმ ოჯახის მეცვლე. ან ნაცნო-
ბები ერთმანეთს რომ შეხვდებიან, აუცილებელია-
გაცვალონ ტაბილული. იყო კიდევ ერთი შესანიშ-
ავი ტრადიცია: ტელეფონის საშუალებით ნაცნობ-
მეგობრები ერთმანეთს ულოცავდნენ, მაგრამ ამჟა-
მად ამის საშუალებას ტელეფონი არ იძლევა. არის
კიდევ ერთი ტრადიცია — მიღოცები დე-
პეშებით.

ორიოდე სიტყვამ და ისიც დაშტამპულმა, ძნე-
ლია იმ კეთილი და გულწრფელი სურვილების გა-
მოხატვა შეძლოს, რომლებსაც თქვენ უსურევებთ
ახლობლებს. ამიტომ მიზანშეწონილად მიგვაჩნია, ამ
არი სიტყვის ბაზაზე შევქმნათ გულთბილი და
ბევრისმოქმედი ტექსტი. მოვიყვანთ ერთ მათგანს:
გასულ ახალ წელს ერთ-ერთ რაიონში მთიავების
ბრიგადმ მიიღო ასეთი დეპეშა: „გისურვებთ მრა-
ვალ ახალ ცელს“. თითქოს აქაც ტრაფარეტია, მაგ-
რამ იმის წყალობით რომ ჩვენში დეპეშებისათვის
ქართული შრიფტი კერ კიდევ არ არის, მილოცვა
ორაზროვანი და მიზანდასახული გამოდგა: ერთი
სიტყვით, ბრიგადს ახალ წელსაც ულოცავდნენ და
უსურვებდნენ ახალი სასოფლო-სამეურნეო იარა-
ლებს მიღებასაც.

ასე რომ, საჭიროა დეპეშის გაგზავნის ღრის გა-
ვითვალისწინოთ ერთი მომენტი: ვის ეგზავნება დე-
პეშა, რა პროფესიისაა იგი, ან რა მისწრაფებები
აქვს მას. იმისათვის, რომ თქვენ უკეთესად იაღოთ
ორიენტაცია, თუ როგორ გაეკეთდეს ყოველივე ეს,
გთავაზობთ ასეთი დეპეშების რამდენიმე ნიმუშს.

თე ატრაის მოყვარულების მრავალს დაეს-
წარით!

სასწრავო დახმარების მუშავების მრავალს მიუსწარით!

დაუსწრებლის სტუდენტებს: ხანდა-
ხან დაესწარით!

სპორტსმენებს: მრავალს გაუსწარით!

მილიციის მუშავებს: მრავალს წაასწა-
რით!

მოქალაქენო! დეპეშებით მიულოცეთ ახალი წე-
ლი თქვენს ახლობლებს! იცდათ კაპიკად თქვენ
შეგიძლიათ მოიგოთ... გული!

კონსულ ტაცია

კალეიდოსკოპი

● ძალიან მაღლა ნუ აფრინდები, თორემ ვერ შეგნიშვნენ!

● ჩვენს დროში გილიონტინა შეცვალა... ტელეკანა.

● ნამდვილი მტერი... არასოდეს არ მიგატოვდეს.

● სჯობს ერთხელ მოისმინო, ვიდრე ახვერ ნახო... ტელევიზორში.

● პარიზისიზმთან ბრძოლაში შეიძლება მიაღწიო... კარი რას.

● დიალი საქმიდან სასაცილომდე მხოლოდ ერთი ნაბიჯია, ამიტომ დროშე უნდა შექრდეს!

● თუ მე ის ვიცი, რომ არაუცერი არ ვიცი, მაშინ ის საიდან ვიცი, რომ არაუცერი არ ვიცი?

● სინოპიტიკოსები წინასწარმეტყველებენ ამინდს. მას კი სულ სხვა ადამიანები ჰქონიან.

● მატლა ჰგონია, ვაშლის ტყვე ვარო.

● პარი ის წიგნია, რომელიც ამდიდრებს არა მარტო მის აკორქს, არამედ... მკითხველსაც.

● ძალიან ცუდი წიგნიც ისევე გამასხვრდება, როგორც ძალიან კარგი წიგნი.

— გამშუდეს ამ ცოტა ხნის წინათ...

— მთელი სულითა და გულით გითანაგრძნოთ!

— ოდონდ მარტო ჩემი ლექსების წალება მასწრეს.

— მაშინ მთელი სულითა და გულით გუთანაგრძნობ ქურდება!

* * *

ცაგიანა „ჩიბუ ხი“ სერიულად უშვებს საფერფლეებს წარწერით: „ჩიცენ თან არ ეწევიან!“

* * *

— მე გაგაცილებთ, რადგან მარტო დარჩენისა მეშინია!

* * *

რანაირი ასორტიმენტის ძვირფას საქონელს არ ნახავთ უნივერმაღში... „უ ვ ი ლა ფ ე რ ი მ უ ი დ ვ ე ლ ე ბ ი ს ა თ ვ ი ს“: მზატანაცმლის განკოილების გამყიდველებს აცვიათ შესანიშნავი სამოცდათოხმეტმანეთინი კოსტუმები; იაფუფასან იმპორტულ ფეხსაცმელს ატარებენ ფეხსაცმლის სექციის თანამშრომლები; აღტაცებას იწვევს საწყობის გამგის ბაილონის ჭემპრი, ბულაოლტრის ბეჭვის ჭურქი, დირექტორის რაზმანი, დარაკის ჭუდი, სექციების გამგეთა „პლაშჩები“... ხოლო მოდის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით შეცემით პალტოს ნახვა შეგიძლიათ მხოლოდ დღის ბოლოს, როცა საქონელმცოდნებს შინ წასაუვანად მოაკითხავს ხოლმე ქმარი.

* * *

მრთი წლის წინათ უურნალისტმა ავტოკალამაძემ, რედაქტორის დავალებით, მუშაობა დაიწყო ტაქსის მდლოლად და მტკაცედ გადაწყვიტა აღარ დაბრუნდეს თავის ძველ აღგოლება.

* * *

ერთეულ ნიუტონი ლოგონის ერთ-ერთ ბალში იგდა. უცემ მას თავზე „ა ნ ტ ი ნ ვ კ ა ს“ ჭიშის დიდი ვაშლი დაეცა. დიდმა მეცნიერმა ასეთივე დიდი სიამოვნებით შექმა იგი.

* * *

— რა შემიძლია შე, კომიზიტორმა, გიძლვნაი თქვენ, ჩემს ძვირფას მსმენელებს?

— როიალი? — დაუძახეს მას დარბაზიდან.

* * *

ერთეულ ბერნარდ შოუს ჰეითხეს, ბეიკერ-სტრიტზე როგორ უნდა გვიდეთო?

— ჭერ პირდაპირ წადით, მერე მარჯვნივ შეუხვიერთ! — უპასუხა გენოსმა მწერალმა.

* * *

მექანი თავგანწირულად ჩაუვარდა ფეხებში თავდამსკმელს და შევეძრა, ოდონდ არ დამირტყა და, რაც გინდა, მთხვევი.

* * *

შევლა უკირის: „ს უ დ ი ა ს პ ი ლ ი ა!“ მაგრამ რატობდაც მოთამაშეს აძევებენ.

* * *

მთელ სეზონში მეგარ გოლია ძეგლის არც ერთი ბურთი არ გაუშვია, რადგან სულ სათადარიგოთა სკამზე იჭდა.

ნახ. ვ. ვორჩებისას

მთავარი
რედაქტორი
ნიდარ დუმბაპე

სარედაციო
კოლეგია:
ქ. ბოლქვაძე
(პ/მ მდივანი),
ს. კლიფაზვილი,
გ. გალაზონია,
გ. ნიშნიანიძე,
(მთავ. რედ.
მოადგილე),
ნ. შველიძე,
ო. ჭელიძე.

სატირისა და იუონის
ურნალი „ნიაზი“.

თაბილისი, რუსთაველის
პროსპექტი № 42.

თბილისი, კატერიკო-იუმორისტიკული ჟურნალი „Ниавა“. ტელ. რედაქტორის 99-76-69, რედ. მოადგილის 93-49-32. საერთო განყოფილების 93-10-78.

საქ. გვ. ცკ-ის გამაცვალობა. ИЗДАТЕЛЬСТВО ЦК КП ГРУЗИИ.

გადაეცა ასაზოგად 25/ХІ-69.

ცილარის გარემონტი დაბადების 23/ХІ-69 წ.

გადალის ზოგა 70X108/8.

ცისიკური ნაგაზილ ფურცელი 1,

პიროვნები ნაგაზილ ფურცელი 14.

საქ. გვ. ცკ-ის გამაცვალობის სტაბაბა, თბილისი, ლეიინის ქ. № 14.

ТИПОГРАФИЯ ИЗД-ВА ЦК КП ГРУЗИИ
ТБИЛИСИ, УЛ. ЛЕНИНА № 14

ზეკ. № 3484.

უ. № 02477.

ტიურა 109.000.

ნახ. ვ. ვარაშვილისას

— გახსოვდეს, შვილო, მანი რო გამოხდებით ტყეში, მე იხალი წელი დგევი.

**КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛАРЫ**

70-

ИНДЕКС 76137
СЕМЕЙСТВО
ЗИМЫ 1969
1969

100%

